ປະຫວັດສາດອັນເຊື່ອງເລັ້ນຂອງຂໍ້ທີ 40 - ໝາຍເລກ 33
ເອເຊກຽນ ໝາຍເລກສິບສີ່

Jeff Pippenger
2026-10-27

ໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ ບົດທີສີ່ ແລະ ບົດທີຫ້າລຳດັບເຊື້ອສາຍຂອງກາອິນຖືກນຳມາປຽບທຽບໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງກັບລຳດັບເຊື້ອສາຍຂອງເຊັດ.

ລາເມັກຜູ້ດີ ແລະ ລາເມັກຜູ້ຊົ່ວ

ເຊື້ອສາຍທັງສອງສະແດງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ກົງກັນຂ້າມລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຈິບຫາຍກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ ແລະລູກຫຼານບາງຄົນຂອງເຊື້ອສາຍທັງສອງນີ້ກໍເປັນ ‘ສັນຍາລັກຜ່ານຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍ’ ທີ່ຄຽງຄູ່ກັນຂອງເຊື້ອສາຍທີ່ກົງກັນຂ້າມນັ້ນ.
ກາອິນເປັນຕົວແທນຂອງຄົນຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບເລີຍແລະໂສກເສົ້າພຽງແຕ່ຕໍ່ສະພາບຂອງຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ.

ແລະພຣະອົງຕັດວ່າ ເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງໃດລົງໄປ?
ສຽງເລືອດຂອງນ້ອງຊາຍເຈົ້າຮ້ອງຂຶ້ນມາຫາເຮົາຈາກພື້ນດິນ. ແລະບັດນີ້ ເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງຈາກແຜ່ນດິນຊຶ່ງໄດ້ອ້າປາກຮັບເອົາເລືອດຂອງນ້ອງຊາຍເຈົ້າຈາກມືຂອງເຈົ້າ; ເມື່ອເຈົ້າໄຖພວນດິນມັນຈະບໍ່ອຳນວຍຜົນຕາມກຳລັງຂອງມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ; ເຈົ້າຈະເປັນຄົນຫຼົບໜີແລະຄົນພະເນຈອນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ. ແລະກາອິນທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າໂທດຂອງຂ້າພຣະອົງໜັກເກີນກວ່າທີ່ຂ້າພຣະອົງຈະທົນໄດ້. ໂຜດທອດພຣະເນດເຖີດມື້ນີ້ພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ຂ້າພຣະອົງອອກຈາກໜ້າແຜ່ນດິນ; ແລະຂ້າພຣະອົງຈະຖືກບັງໄວ້ຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ແລະຂ້າພຣະອົງຈະເປັນຄົນຫຼົບໜີແລະຄົນພະເນຈອນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະຈະເປັນໄປວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພົບຂ້າພຣະອົງຈະຂ້າຂ້າພຣະອົງ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກັບລາວວ່າ ເພາະສະນັ້ນ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າກາອິນຜູ້ນັ້ນຈະຖືກແກ້ແຄ້ນຄືນເຈັດເທົ່າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃສ່ເຄື່ອງໝາຍໄວ້ທີ່ຕົວກາອິນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດທີ່ພົບລາວຂ້າລາວ. ແລະກາອິນອອກໄປຈາກພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂນດ ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເອເດນ. ປະຖົມມະການ 4:10–16.

ກາອິນເປັນຕົວແທນຂອງຄົນຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ບໍ່ຍອມກັບໃຈ
ແລະສົນໃຈແຕ່ສະພາບອັນໜ້າໂສກເສົ້າຂອງຕົນເອງ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ຕົນເອງໂດຍການບໍ່ຍອມພະຍາຍາມເຮັດຄວາມດີ.

ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຊົງພໍພຣະໄທໃນກາອິນ ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງລາວ. ກາອິນຈຶ່ງໂກດຮ້າຍຫຼາຍແລະສີໜ້າຂອງລາວກໍໝົ່ນໝອງລົງ. ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວແກ່ກາອິນວ່າເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໂກດຮ້າຍ? ແລະເປັນຫຍັງສີໜ້າຂອງເຈົ້າຈຶ່ງໝົ່ນໝອງລົງ? ຖ້າເຈົ້າເຮັດດີເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບດອກຫຼື? ແລະຖ້າເຈົ້າເຮັດບໍ່ດີ ບາບກໍນອນໝອບຢູ່ໜ້າປະຕູ.
ແລະຄວາມປາຖະໜາຂອງມັນຈະມຸ່ງມາຫາເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະປົກຄອງມັນ. ປະຖົມມະການ 4:5–7.

ຄວາມຕາຍຫົກປະການ—ອາລະຟາສາມປະການ ແລະ ໂອເມກາສາມປະການ

ໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ລະບຸວ່າ ເອໂນກເປັນສັນຍາລັກຂອງທູດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງ, ລາເມັກເປັນສັນຍາລັກຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ, ເມທູເຊລາເປັນສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ

ແລະໂນອາເປັນທູດສະຫວັນອົງທີສາມ. ລາເມັກໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຊັດໄດ້ເສຍຊີວິດເມື່ອມີອາຍຸເຈັດຮ້ອຍເຈັດສິບເຈັດປີ,
ຫ້າປີກ່ອນເຫດການນໍ້າຖ້ວມໂລກ ຊຶ່ງເປັນເວລາທີ່ເມທູເຊລາເສຍຊີວິດ. ຫ້າປີຫຼັງຈາກການຕາຍຂອງລາເມັກກໍມີການຕາຍຂອງເມທູເຊລາຕາມມາ; ດັ່ງນັ້ນ
ການຕາຍຂອງທັງສອງຄົນຈຶ່ງເປັນແບບເລັງເຖິງການຕາຍຂອງພັນລະຍາຂອງເອເຊກຽນ
ຊຶ່ງຫຼັງຈາກນັ້ນອີກໜຶ່ງຈຸດຫ້າປີ (1.5) ກໍມີການຕາຍຂອງເຢຣູຊາເລັມຜູ້ເປັນພັນລະຍາຂອງພຣະເມສານ້ອຍຕາມມາ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າ ໂຢຮັນ ໄດ້ເຫັນນະຄອນບໍລິສຸດ ຄືນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ ກຳລັງລົງມາຈາກສະຫວັນ
ຈາກພຣະເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ຈັດຕຽມໄວ້ເໝືອນເຈົ້າສາວທີ່ປະດັບຕົວໄວ້ສຳລັບສາມີຂອງຕົນ. ພຣະນິມິດ 21:2.

ການຕາຍໃນຂັ້ນອານຟາຂອງພັນລະຍາຂອງເອເຊກຽນ ແລະຂອງລາເມັກ
ທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບການຕາຍໃນຂັ້ນໂອເມກາຂອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະເມທູເຊລາ
ເປັນແບບຢ່າງເຊີງສັນຍາລັກທີ່ຊີ້ເຖິງການສິ້ນພະຊົນຂອງຈອນ ປາໄລໂອໂລກອສ
ເຊິ່ງຫ້າປີຕໍ່ມາກໍຕາມມາດ້ວຍການສິ້ນພະຊົນຂອງຄອນສະແຕນຕິນທີສິບເອັດຢູ່ເທິງກຳແພງເມືອງຄອນສະແຕນຕິໂນເປິນ. ເສັ້ນເວລາຂອງລາເມັກບົ່ງຊີ້ເຖິງໄລຍະຫ້າປີໂດຍມີໄລຍະເຈັດວັນຂອງການອົບພະຍົບຍ້າຍຖິ່ນຂອງສັດຢູ່ໃນຕອນທ້າຍ.
ເສັ້ນເວລາຂອງໂຣມຕາເວັນອອກສະແດງເຖິງໄລຍະຫ້າປີແລະຍັງສະແດງເຖິງໄລຍະສີ່ປີທີ່ຢູ່ພາຍໃນໄລຍະຫ້າປີທັງໝົດນັ້ນດ້ວຍ.
ເສັ້ນເວລາຂອງເອເຊກຽນສະແດງເຖິງທັງໄລຍະສອງປີ ແລະໄລຍະໜຶ່ງຈຸດຫ້າປີ (1.5).
ເສັ້ນເວລາຂອງເອເຊກຽນກ່ຽວກັບການທີ່ບາບີໂລນທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ
ສອດຄ່ອງກັບການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມຄັ້ງທີສອງໂດຍໂຣມ ຕັ້ງແຕ່ປີ 66 ຈົນເຖິງປີ 70.
ເສັ້ນເວລາຂອງໂຣມກ່ຽວກັບການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ທັງໄລຍະສີ່ປີ ແລະໄລຍະສາມປີເຄິ່ງ.
ເສັ້ນເວລາເຊີງສັນຍາລັກທັງສີ່ນັ້ນ ແຕ່ລະເສັ້ນໃຫ້ໄລຍະເວລາເຊີງສັນຍາລັກບໍ່ແມ່ນພຽງໜຶ່ງໄລຍະແຕ່ເປັນສອງໄລຍະ ພາຍໃນຄຳພະຍານເຊີງພະຍາກອນຂອງຕົນ.

ລາເມັກ, ຈອນ ປາໄລໂອໂລກອສ ແລະ ພັນລະຍາຂອງເອເຊກຽນ
ເປັນຕົວແທນຂອງຫຼັກໝາຍອັນຟາຂອງໄລຍະເວລາໜຶ່ງ ທີ່ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄວາມຕາຍທີ່ຈຸດໂອເມກາ. ສອງໃນສາມເສັ້ນລຳດັບເຫດການສະແດງເຖິງການປິດລ້ອມທີ່ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄວາມຕາຍຂອງຄູ່ທຽບຂອງແຕ່ລະເສັ້ນ. ສ່ວນອີກເສັ້ນໜຶ່ງສິ້ນສຸດລົງເມື່ອບັນດາສັດຂຶ້ນນາວາ.
ຄູ່ທຽບໂອເມກາຈັດໃຫ້ເຫດການນ້ຳຖ້ວມໃນສະໄໝໂນອາສອດຄ່ອງກັບການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະການທຳລາຍກຳແພງກຸງຄອນສະແຕນຕິໂນເປິນ.
ສັນຍາລັກໂອເມກາທັງສາມລ້ວນແຕ່ສະແດງເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາເມື່ອມີກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນອີກບໍ່ດົນນີ້.

ແນ່ນອນວ່າ ໃນປະຈັກພະຍານເລື່ອງນາວາຂອງໂນອານັ້ນ ບໍ່ມີການປິດລ້ອມ, ແຕ່ຍ່ອມຕ້ອງມີທາງລາດເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນນາວາໄດ້. ຖ້າຖືວ່າທາງລາດສຳລັບຂົນຂອງຂຶ້ນນາວາເປັນພາບສັນຍະລັກລ່ວງໜ້າຂອງທາງລາດສຳລັບການປິດລ້ອມ, ປະຈັກພະຍານກ່ຽວກັບຄວາມຕາຍທັງສາມກໍລ້ວນແຕ່ຊີ້ເຖິງການປິດລ້ອມ.
ສຳລັບແນວເຫດການຂອງຊາວໂຣມັນໃນການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມຕັ້ງແຕ່ປີ 66 ເຖິງປີ 70 ນັ້ນ,
ມີການປິດລ້ອມໂດຍເຊສຕິອຸສໃນປີ 66 ແລະການປິດລ້ອມຄັ້ງທີສອງໂດຍຕິຕັສໃນປີ 70.

ສີ່ປີ

ໄລຍະສີ່ປີທີ່ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການປິດລ້ອມນະຄອນຄອນສະແຕນຕິໂນເປິນໃນປີ 1453 ເປັນພາບແທນຂອງໄລຍະສີ່ປີຄັ້ງທີສອງໃນຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບອິດສະລາມເລື່ອງ “ຫ້າເດືອນ” ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ບົດທີ 9. ໄລຍະສີ່ປີຄັ້ງທຳອິດໃນຄຳພະຍາກອນເລື່ອງ “ຫ້າເດືອນ” ແມ່ນຕັ້ງແຕ່ປີ 1333 ຫາປີ 1337 ໃນລະຫວ່າງການປິດລ້ອມນະຄອນນິໂຄມີເດຍ. ການປິດລ້ອມນັ້ນຍັງເປັນພາບແທນຂອງການສິ້ນສຸດໄລຍະສາມສິບແປດປີ ນັບແຕ່ວັນທີ 27 ກໍລະກົດ ປີ 1299. ການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມສອງຄັ້ງ, ການທຳລາຍນະຄອນຄອນສະແຕນຕິໂນເປິນໜຶ່ງຄັ້ງ, ເຫດການນ້ຳຖ້ວມ ແລະການປິດລ້ອມນະຄອນນິໂຄມີເດຍ ເປັນພະຍານຫ້າປະການຂອງການທັບທີ່ພານຽມ ຕັ້ງແຕ່ປີ 200 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຫາປີ 198 ກ່ອນ ຄ.ສ., ເຊິ່ງການທັບນີ້ຈະເປັນພະຍານປະການທີຫົກ, ແລະຍັງມີພະຍານອື່ນໆ ອີກຫຼາຍປະການ.

ການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມທັງສອງຄັ້ງສາມາດນຳມາຈັດທຽບໃຫ້ກົງກັນໄດ້ໂດຍງ່າຍ ແບບ “ບັນທັດຕໍ່ບັນທັດ.” ເຫດການນ້ຳຖ້ວມໃຫຍ່ ແລະ ເສັ້ນເວລາຂອງໂຣມຕາເວັນອອກ ຖືກຈັດທຽບໃຫ້ກົງກັນໂດຍອາໄສການຕາຍອາລະຟາ ແລະ ໂອເມກາທີ່ທັງສອງມີຮ່ວມກັນ. ການເຮັດເສິກທີ່ປານິອຸມຖືກຈັດທຽບໃຫ້ກົງກັນໂດຍສະເພາະກັບເສັ້ນເວລາຂອງເອເຊກຽນໃນປີ 587 ກ່ອນ ຄ.ສ. ເພາະໄລຍະເວລາການປິດລ້ອມທັງສອງຕ່າງກໍສະແດງເຖິງເວລາສອງປີ. ປານິອຸມຖືກສະແດງໄວ້ໃນດານີເອນ ບົດທີສິບເອັດ ຂໍ້ທີສິບຫ້າ ເຊິ່ງຢູ່ກ່ອນຂໍ້ທີສິບຫົກ ທີ່ເປັນພາບແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໃນໄວໆນີ້ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃນປີ 586 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະ ປີ ຄ.ສ. 70 ໄດ້ເປັນພາບແທນ. ໄລຍະເວລາສອງປີຂອງການສູ້ຮົບທີ່ປານິອຸມ ແລະ ການປິດລ້ອມເມືອງຊີໂດນ ນຳເອົາເສັ້ນເວລາເຫຼົ່ານີ້ແຕ່ລະເສັ້ນເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດທີ່ເຊື່ອງຢູ່ໃນດານີເອນ ບົດທີສິບເອັດ ຂໍ້ທີສີ່ສິບ.

ເຄື່ອງໝາຍຢ່າງໜຶ່ງ

ຫຼັກໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນອັນທຳອິດໃນການປິດລ້ອມເມື່ອນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຖືກທຳລາຍທັງສອງຄັ້ງ ສະແດງເຖິງສັນຍານໜຶ່ງ; ເຊສຕິອຸສໃນປີ 66 ແລະການເສຍຊີວິດຂອງພັນລະຍາຂອງເອເຊກຽນ ທັງສອງລ້ວນແຕ່ເປັນສັນຍານອາລະຟາ. ລາເມັກກໍເປັນຫຼັກໝາຍອັນທຳອິດເຊັ່ນກັນ ແລະດັ່ງນັ້ນ ໂດຍອີງຕາມຄຳພະຍານຂອງທັງສອງ ລາເມັກຈຶ່ງເປັນສັນຍານເຊັ່ນກັນ. ອາຍຸ 777 ປີຂອງລາວສະແດງເຖິງສັນຍານຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີໄຊຊະນະ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍອົງປະກອບສາມປະການ: ຜູ້ພະຍາກອນ, ປະໂລຫິດ ແລະກະສັດ.

> ນອກຈາກນັ້ນ ເຮົາຍັງໄດ້ມອບບັນດາວັນຊະບາໂຕຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ. ເອເຊກຽນ 20:12.

300 ປີ

ເອໂນກ ຜູ້ເປັນລຳດັບທີເຈັດນັບຈາກອາດາມໃນສາຍຕະກູນຂອງເຊັດ ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າເປັນເວລາ 300 ປີ ແລະຖືກຮັບຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ. ‘300’ ເປັນສັນຍາລັກແທນແຜນພູມປີ 1843 ຂອງບັນດາຜູ້ບຸກເບີກຈຳນວນສາມຮ້ອຍແຜ່ນ, ນັກເທດຜູ້ຕິດຕາມມິນເລີຈຳນວນສາມຮ້ອຍຄົນທີ່ສອດຄ່ອງກັນ ແລະຍັງແທນກອງທັບສາມຮ້ອຍຄົນຂອງກີເດໂອນອີກດ້ວຍ. ເອໂນກ, ບັນດານັກເທດຜູ້ຕິດຕາມມິນເລີ ແລະສາມຮ້ອຍຄົນຂອງກີເດໂອນ ເປັນຕົວແທນຂອງໜຶ່ງແສນສີ່ໝື່ນສີ່ພັນຄົນ. ຊາໂຊນໄດ້ເອົາໝາຈິ້ງຈອກ 300 ໂຕ ມາມັດຕິດກັນເປັນຄູ່, ຈຶ່ງບົ່ງຊີ້ເຖິງເລກ 150 ແລະສັນຍາລັກທີ່ຖືກມັດຕິດກັນ ເຊິ່ງມີຈຳນວນລວມສາມຮ້ອຍ.

ແລ້ວຊຳໂຊນກໍໄປຈັບໝາຈອກສາມຮ້ອຍໂຕ ແລະເອົາຄົບໄຟມາ ຫັນຫາງຂອງມັນເຂົ້າຫາກັນເປັນຄູ່ໆແລ້ວວາງຄົບໄຟອັນໜຶ່ງໄວ້ກາງລະຫວ່າງຫາງທັງສອງ. ເມື່ອລາວຈູດຄົບໄຟແລ້ວ
ລາວກໍປ່ອຍພວກມັນເຂົ້າໄປໃນທົ່ງເຂົ້າທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນ
ແລະເຜົາຜານທັງກອງຟ່ອນເຂົ້າ ແລະຕົ້ນເຂົ້າທີ່ຍັງຢືນຕົ້ນຢູ່ ພ້ອມທັງສວນອະງຸ່ນ
ແລະຕົ້ນໝາກກອກເທດ. ຜູ້ປົກຄອງ 15:4, 5.

ຄຳພະຍາກອນສອງຂໍ້ກ່ຽວກັບສາສະໜາອິດສະລາມ ທີ່ແຕ່ລະຂໍ້ກ່າວເຖິງໄລຍະເວລາຫ້າເດືອນ
ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ບົດທີ 9 ລະບຸວ່າ “ໄຟ” ແລະ “ຫາງ” ເປັນລັກສະນະຂອງສາສະໜາອິດສະລາມ.

ແລະໃນນິມິດ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມ້າທັງຫຼາຍ ແລະຜູ້ທີ່ນັ່ງເທິງມ້າເຫຼົ່ານັ້ນເປັນດັ່ງນີ້:
ຜູ້ຂີ່ມ້າສວມເສື້ອເກາະປົກເອິກສີດັ່ງໄຟ ສີດັ່ງແກ້ວຢາຊິນ ແລະສີດັ່ງມາດ; ຫົວຂອງມ້າເຫຼົ່ານັ້ນຄ້າຍຄືຫົວສິງ;
ແລະມີໄຟ ຄວັນ ແລະມາດພຸ່ງອອກມາຈາກປາກຂອງພວກມັນ.
ມະນຸດໜຶ່ງສ່ວນສາມຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍສາມສິ່ງນີ້ ຄືດ້ວຍໄຟ ດ້ວຍຄວັນ ແລະດ້ວຍມາດທີ່ພຸ່ງອອກມາຈາກປາກຂອງພວກມັນ. ເພາະລິດອຳນາດຂອງພວກມັນຢູ່ໃນປາກ
ແລະໃນຫາງຂອງພວກມັນ: ເພາະຫາງຂອງພວກມັນຄ້າຍຄືງູ ແລະມີຫົວແລະພວກມັນໃຊ້ຫາງເຫຼົ່ານັ້ນເຮັດຮ້າຍ. ພຣະນິມິດ 9:17–19.

ອຳນາດຂອງອິດສະລາມຢູ່ທັງໃນປາກ ແລະໃນຫາງຂອງພວກເຂົາ.

ແລະພວກມັນມີຫາງເໝືອນຫາງແມງງອດ ແລະມີເຫຼັກໄນຢູ່ໃນຫາງແລະພວກມັນມີອຳນາດທີ່ຈະທຳຮ້າຍມະນຸດເປັນເວລາຫ້າເດືອນ.
ແລະພວກມັນມີກະສັດອົງໜຶ່ງປົກຄອງພວກມັນ ຄືທູດສະຫວັນແຫ່ງຂຸມເລິກອັນບໍ່ມີກົ້ນ
ຜູ້ມີນາມໃນພາສາເຮັບເຣີວ່າ ອາບັດໂດນ ແຕ່ໃນພາສາກຣີກມີນາມວ່າ ອາໂປລີໂອນ. ພຣະນິມິດ 9:10, 11.

ອຳນາດຂອງສາສະໜາອິດສະລາມໃນການທໍລະມານ ແລະ ຂ້າ ຢູ່ທັງໃນປາກ ແລະ ໃນຫາງຂອງພວກມັນ
ເຊິ່ງອອກມາຈາກປາກ ແລະ ຫາງຂອງພວກມັນ.

ເພາະສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຕັດທັງຫົວ ແລະຫາງ ທັງກິ່ງໄມ້ ແລະຕົ້ນກົກອອກຈາກອິດສະຣາເອນໃນວັນດຽວ. ຜູ້ອາວຸໂສທີ່ມີກຽດນັ້ນຄືຫົວ;
ແລະຜູ້ທຳນວາຍທີ່ສອນຄຳມຸສານັ້ນຄືຫາງ. ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ນຳຂອງປະຊາຊົນນີ້ພາພວກເຂົາໃຫ້ຫຼົງຜິດ; ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກພວກເຂົານຳພາກໍຖືກທຳລາຍ. ເອຊາຢາ 9:14–16.

ສາສະໜາອິສລາມແລະອິດສະຣາເອນມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັນໃນທາງຄຳພະຍາກອນ
ເພາະທັງສອງຕ່າງກໍເປັນລູກຫຼານຂອງອັບຣາຮາມ ແລະໃນແຕ່ລະສາຍຕະກູນນັ້ນ “ຫົວ” ຄື “ຜູ້ອາວຸໂສແລະຜູ້ມີກຽດ” ແລະ “ຫາງ” ຄື “ຜູ້ພະຍາກອນທີ່ສອນຄຳຕົວະເທັດ.” ສຳລັບອິສລາມຜູ້ພະຍາກອນໃນສະໄໝບູຮານທີ່ສອນຄຳຕົວະເທັດນັ້ນຄືມູຮຳມັດ.
ຄຳພີກຸຣອານເປັນຕົວແທນຂອງຄຳຕົວະເທັດທີ່ຜັກດັນຝູງຕັກແຕນຂອງອິສລາມແລະຜູ້ອາວຸໂສແລະຜູ້ມີກຽດນັ້ນຄືບັນດາຜູ້ນຳທາງການເມືອງຂອງພວກເຂົາ.
ອິສລາມຖືກຊີ້ນຳໂດຍສິລະປະການປົກຄອງລັດ (ປາກ) ຊຶ່ງຖືກຜັກດັນດ້ວຍຄຳຕົວະເທັດຂອງຄຳພີກຸຣອານ (ຫາງ). ໝາຈອກສາມຮ້ອຍໂຕຂອງຊຳໂຊນຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງກຸ່ມ ກຸ່ມລະຫ້າເດືອນ
ທີ່ຈະທໍລະມານແລະຂ້າດ້ວຍໄຟ ຄວັນ ແລະກຳມະຖັນ.

ໄຟ, ຄວັນ ແລະ ມາດ

ໄຟ, ຄວັນ ແລະມາດ ມີລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ. ສິ່ງທຳອິດແລະສິ່ງສຸດທ້າຍເປັນຮູບແບບຂອງໄຟ. ຮາກສັບຂອງຄຳວ່າ “ມາດ” ສື່ເຖິງແສງວາບແຫ່ງພຣະເຈົ້າ. ໄຟເປັນສັນຍາລັກຂອງຂ່າວສານ; ຄວັນເປັນຜົນທີ່ເກີດຈາກຂ່າວສານ

ແລະມາດບົ່ງຊີ້ວ່າເປັນຂ່າວສານທາງສາສະໜາ. ທັງສາມຢ່າງລ້ວນແຕ່ເປັນສິ່ງປອມແປງຂອງຂ່າວສານອັນແທ້ຈິງຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບສີ່. ເກາະອົກເຫຼັກຖືກສະແດງໃນຮູບຂອງໄຟ, ແກ້ວເພທາຍແລະມາດ. ເກາະອົກນີ້ເປັນສິ່ງປອມແປງຂອງແຜ່ນປະດັບໜ້າເອິກຂອງມະຫາປະໂລຫິດ.
ແຜ່ນປະດັບໜ້າເອິກຂອງມະຫາປະໂລຫິດເປັນສັນຍາລັກແທນຄົນໜຶ່ງແສນສີ່ໝື່ນສີ່ພັນຄົນ
ໃນຖານະແກ້ວມະນີສິບສອງເມັດທີ່ເປັນມະນຸດ ເຊິ່ງລວມເຂົ້າກັບຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ມີອູຣິມແລະທູມມິມເປັນສັນຍາລັກແທນ. ໃນສະໄໝບູຮານ ແກ້ວເພທາຍມີສີນ້ຳເງິນເຂັ້ມອົມດຳຫຼືສີມ່ວງໝົ່ນ. ແກ້ວເພທາຍຂອງເກາະອົກແຫ່ງອິດສະລາມສອດຄ່ອງກັບຄວັນທີ່ອອກມາຈາກບັນດາປາກ (ລັດ) ແລະຫາງ (ສາສະໜາຈັກ) ຂອງອິດສະລາມ.

ການທີ່ເອໂນກຖືກຮັບຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ ຫຼັງຈາກໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າເປັນເວລາ 300 ປີ
ເຊື່ອມໂຍງຕົວເລກ 300 ເຂົ້າກັບຂ່າວປະກາດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງ ທີ່ມາເຖິງໃນປີ 1798.
ຂ່າວປະກາດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງນັ້ນໄດ້ຮັບພະລັງອຳນາດໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840
ດ້ວຍການສຳເລັດເປັນຈິງຂອງຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບຫ້າເດືອນໃນພຣະນິມິດ ບົດທີເກົ້າ. ຊ່ວງເວລາຫ້າເດືອນທັງສອງຊ່ວງໃນບົດນີ້ຖືກເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັນແບບບັນທັດຊ້ອນບັນທັດ. ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ວ່າຫ້າເດືອນໃນຂໍ້ທີຫ້າ ແລະ ຂໍ້ທີສິບ ແມ່ນສອງຊ່ວງເວລາທີ່ແຍກຕ່າງຫາກຈາກກັນ ຊ່ວງລະໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີນັ້ນຫາກໍເປັນທີ່ຮັບຮູ້ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້. ເມື່ອຄວາມຈິງນັ້ນເປັນທີ່ຮັບຮູ້ຊຳໂຊນໄດ້ມັດໝາຈອກເຂົ້າກັນເປັນໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບຄູ່.

ໃນປະຫວັດສາດເຊິງຄຳພະຍາກອນຂອງຊຳໂຊນ, (ເຊິ່ງໝາຍເຖິງ “ດວງອາທິດ”), “ຄວັນ” ທີ່ຂຶ້ນມາຈາກຂຸມ
ເມື່ອກະແຈມີການຮົບທີ່ນີນະເວເປັນສັນຍາລັກແທນນັ້ນ ໄດ້ບົດບັງດວງອາທິດດ້ວຍຄວາມມືດ.
ກຸ່ມຜູ້ຕິດຕາມມິນເລີໄດ້ຕີຄວາມຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ
ການທີ່ດວງອາທິດຖືກບົດບັງໂດຍຄວັນຈາກຂຸມແຫ່ງອິດສະລາມນັ້ນ
ໝາຍເຖິງການປິດບັງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະຄຣິດ ເຊິ່ງມີດວງອາທິດ (ຊຳໂຊນ) ເປັນສັນຍາລັກແທນ. ຍັງມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງອື່ນໆອີກຫຼາຍປະການລະຫວ່າງຄຳພະຍານຂອງຊຳໂຊນກັບອິດສະລາມໃນພຣະທຳພຣະນິມິດບົດທີເກົ້າເຖິງສິບເອັດ.

ເລກສາມປາກົດຢູ່ໃນເລື່ອງລາວຂອງຊຳໂຊນ ໂດຍມີກຳນົດເວລາສາມມື້ໃຫ້ແຂກໃນງານແຕ່ງງານແກ້ຄຳທວາຍ. ຊຳໂຊນມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບແມ່ຍິງສາມຄົນ ຄື: ພັນລະຍາຂອງລາວຈາກເມືອງຕິມນາ, ຍິງໂສເພນີ ແລະເດລີລາ. ພຣະວິນຍານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາເໜືອຊຳໂຊນສາມຄັ້ງ ຄື: ເມື່ອລາວພົບກັບສິງ,
ທີ່ເມືອງອັດຊະເກໂລນ ແລະທີ່ເລຮີ. ຊຳໂຊນໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງແກ່ເດລີລາສາມຄັ້ງກ່ອນທີ່ລາວຈະບອກຄວາມຈິງ. ເລກສາມເປັນສັນຍາລັກແທນພຣະເຈົ້າຕຣີເອການຸພາບພ້ອມທັງຕຣີເອການຸພາບປອມທີ່ປະກອບດ້ວຍພະຍານາກ, ສັດຮ້າຍ ແລະຜູ້ທຳນວາຍປອມແລະຍັງເປັນສັນຍາລັກແທນອົງປະກອບສາມສ່ວນຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີໄຊຊະນະອີກດ້ວຍ.

ສາມສິບແມ່ນເລກຂອງປະໂລຫິດ ແລະ ມີເພື່ອນສາມສິບຄົນຖືກນຳມາຮ່ວມງານລ້ຽງສົມລົດຂອງຊຳໂຊນ. ຈາກນັ້ນ ຊຳໂຊນໄດ້ວາງເດີມພັນເປັນຜ້າສາມສິບຜືນ ແລະ ເສື້ອຜ້າສາມສິບຊຸດຫາກບັນດາແຂກສາມາດແກ້ປິດສະໜາໄດ້. ເມື່ອມີການທໍລະຍົດເປີດເຜີຍຄຳຕອບຂອງປິດສະໜາຂອງລາວຊຳໂຊນກໍໄດ້ຂ້າຊາຍສາມສິບຄົນຈາກເມືອງອັດຊະເກໂລນ ເພື່ອຊຳລະຄ່າເດີມພັນ.
ເລກສາມສິບເປັນໜຶ່ງສ່ວນສິບໃນເຊີງຄຳພະຍາກອນຂອງ 300 ແລະ
ໂດຍສອດຄ່ອງກັບການທີ່ເອນົກດຳເນີນກັບພຣະເຈົ້າເປັນເວລາສາມຮ້ອຍປີ
ໝາຈິ້ງຈອກສາມຮ້ອຍໂຕທີ່ຊຳໂຊນຈັບ ແລະ ມັດເຂົ້າກັນເປັນໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບຄູ່ນັ້ນ
ກໍມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບຄຳພະຍາກອນສອງປະການກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາຫ້າເດືອນໃນພຣະນິມິດບົດທີເກົ້າເຊິ່ງຖືກເຊື່ອມເຂົ້າກັນດ້ວຍວິທີການບັນທັດຊ້ອນບັນທັດ.
ສາມຮ້ອຍເປັນໜຶ່ງສ່ວນສິບໃນເຊີງຄຳພະຍາກອນຂອງສາມພັນ ແລະ ສາມພັນສະແດງເຖິງຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່

ບໍ່ວ່າຈະເປັນຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ທີ່ຊອບທຳ ຊຶ່ງມີບັນດາຜູ້ທີ່ກັບໃຈມາເຊື່ອໃນວັນເພັນເຕຄອດເປັນຕົວແທນ ຫຼືຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ທີ່ບໍ່ຊອບທຳ ຊຶ່ງມີບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຊາວເລວີຂ້າໃນຄາວກະບົດເລື່ອງຮູບລູກງົວຄຳເປັນຕົວແທນ.

ການກະບົດໃນເຫດການຮູບລູກງົວຄຳ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ກັບໃຈໃໝ່ໃນວັນເພັນເຕກົດ
ຕ່າງກໍສອດຄ່ອງກັນໃນເຊີງຄຳພະຍາກອນ ທີ່ຈຸດຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວໆນີ້.
ຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ກຸ່ມໜຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຈາກປະຊາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າແລະຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ນອກຄອກແກະຂອງປະຊາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ.
ການກ່າວເຖິງສາມພັນຄົນຄັ້ງທຳອິດໃນຄຳພະຍານຂອງຊຳໂຊນ
ໝາຍເຖິງຊາວຢິວທີ່ຈັບຊຳໂຊນເປັນຊະເລີຍເພື່ອເອົາໃຈຊາວຟີລິດສະຕີນແລະຄັ້ງທີສອງໝາຍເຖິງຊາວຟີລິດສະຕີນ. ການພິພາກສາເລີ່ມຕົ້ນຈາກຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລ້ວຈຶ່ງຕໍ່ໄປເຖິງບັນດາຄົນງານໃນຊົ່ວໂມງທີສິບເອັດ ທີ່ຍັງຢູ່ໃນບາບີໂລນ.
ຄຳພະຍານຂອງຊຳໂຊນຢືນຢັນທັງການທີ່ຕົວເລກສາມພັນເປັນສັນຍາລັກແທນຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ແລະຍັງຢືນຢັນລຳດັບຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນການພິພາກສາອີກດ້ວຍ.
ເອໂນກໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າເປັນເວລາສາມຮ້ອຍປີ ດັ່ງນັ້ນ
ລາວຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຈາກປະຊາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ບໍ່ລິ້ມລົດແຫ່ງຄວາມຕາຍ. ຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ກຸ່ມນັ້ນຄືໜຶ່ງແສນສີ່ໝື່ນສີ່ພັນຄົນ ຊຶ່ງໃນພຣະທຳພຣະນິມິດບົດທີເຈັດ ຖືກນຳມາປຽບທຽບໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງກັບຝູງຊົນຈຳນວນມະຫາສານ.

ໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງ 300 ແມ່ນ 30 ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງປະໂລຫິດ ແລະ ນອກຈາກນັ້ນ ເລກສາມ
ໃນຖານະທີ່ເປັນໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງສາມສິບ ຍັງໝາຍເຖິງພຣະເຈົ້າທັງສາມພຣະພາກ
ຕະຫຼອດທັງພຣະເຈົ້າສາມພຣະພາກປອມຂອງມັງກອນ ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ທຳນວາຍປອມ.
ເລກສາມຍັງໝາຍເຖິງການແບ່ງຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີໄຊຊະນະອອກເປັນສາມສ່ວນ ຊຶ່ງມີຕົວແທນຄື ກະສັດດາວິດຜູ້ເລີ່ມຄອງລາດເມື່ອພຣະຊົນມາຍຸໄດ້ສາມສິບປີ, ປະໂລຫິດໂຢເຊັບ ຜູ້ເລີ່ມຮັບໃຊ້ເມື່ອອາຍຸໄດ້ສາມສິບປີ ແລະເອເຊກຽນ ຜູ້ເປັນທັງຜູ້ທຳນວາຍແລະປະໂລຫິດ ຜູ້ເລີ່ມການຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານທີ່ມີໄລຍະເວລາຊາວສອງປີໃນປີທີສາມສິບຂອງຮອບປີຢູບິລີທີສິບເຈັດ. ໃນຖານະເປັນປະໂລຫິດ ທ່ານຄົງຈະມີອາຍຸສາມສິບປີ.

ແຕ່ລະພາກສ່ວນໃນສາມພາກສ່ວນເຊີງສັນຍະລັກ ທີ່ຖືກສະແດງໃນຖານະຜູ້ທຳນວາຍ, ປະໂລຫິດ ແລະກະສັດລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບຕາປະທັບແຫ່ງວັນຊະບາໂຕວັນທີເຈັດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຫຼັກໝາຍອັນເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປິດລ້ອມ. ພະຍານສອງຢ່າງກ່ຽວກັບຄວາມຕາຍ
ຮ່ວມກັບພະຍານຂັ້ນຮອງກ່ຽວກັບການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນປີ 66 ເຮັດໃຫ້ມີພະຍານສາມຢ່າງທີ່ຢືນຢັນວ່າຫຼັກໝາຍຂອງການປິດລ້ອມນັ້ນເປັນ ‘ເຄື່ອງໝາຍ’.

ຫຼັກໝາຍແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານ

ເມື່ອການປິດລ້ອມເລີ່ມຕົ້ນ ຄຣິດຕະຈັກທີ່ມີໄຊຊະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສາມພາກສ່ວນ
ກໍໄດ້ຮັບການປະທັບຕາ ໂດຍມີລາເມັກເປັນສັນຍະລັກແທນ.
ການຕາຍຂອງພັນລະຍາຂອງເອເຊກຽນຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ນະຫຼັກໝາຍດຽວກັນນັ້ນເອງປະຊາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາກຸ່ມເດີມໄດ້ຖືກຂ້າມໄປຢ່າງສິ້ນເຊີງ.
ຫຼັກໝາຍນັ້ນຊີ້ບອກເຖິງການປ່ຽນຜ່ານຈາກລາວດີເກຍໄປສູ່ຟີລາເດນເຟຍ
ຊຶ່ງຍັງຖືກພັນລະນາເປັນການປ່ຽນຜ່ານຈາກຄຣິດຕະຈັກທີ່ກຳລັງຕໍ່ສູ້ໄປສູ່ຄຣິດຕະຈັກທີ່ມີໄຊຊະນະ
ຈຶ່ງກາຍເປັນຄຣິດຕະຈັກທີແປດ ຊຶ່ງເປັນໜຶ່ງໃນເຈັດຄຣິດຕະຈັກນັ້ນ.
ຫຼັກໝາຍນັ້ນໃນປະຫວັດສາດມິລເລີໄຣຕ໌ຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ຊຶ່ງກິນໄລຍະເວລາຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 22 ຕຸລາປີ 1844 ຈົນເຖິງການກະບົດໃນປີ 1863 ໝາຍເຖິງຊ່ວງເວລາໃນປີ 1856 ເມື່ອທັງເຈມສ໌ ໄວຕ໌ ແລະ ເອລເລນໄວຕ໌ ເລີ່ມລະບຸວ່າຂະບວນການນັ້ນເປັນແບບລາວດີເກຍ. ໃນປີ 1856

ຂະບວນການມິລເລີໄຣຕ໌ແບບຟີລາເດນເຟຍໄດ້ປ່ຽນຜ່ານໄປເປັນຂະບວນການມິລເລີໄຣຕ໌ແບບລາວດີເກຍ. ເຈັດປີຕໍ່ມາ ຂະບວນການມິລເລີໄຣຕ໌ແບບລາວດີເກຍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຂະບວນການນັ້ນກາຍເປັນຄຣິດຕະຈັກເຊເວັນເດແອັດເວັນຕິສແບບລາວດີເກຍ.

ຫຼັກໝາຍບອກທາງນັ້ນຍັງມີປີ 313 ເປັນແບບເລັງ ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກຊະມີນາສິ້ນສຸດລົງແລະຄຣິສຕະຈັກເປກາໂມເລີ່ມຕົ້ນ. ເມື່ອພິຈາລະນາຮ່ວມກັນ, ການປ່ຽນຜ່ານໃນປີ 1856
ຈາກຟີລາເດນເຟຍທີ່ຊອບທຳໄປສູ່ລາວດີເກຍທີ່ບໍ່ຊອບທຳ
ສອດຄ່ອງກັບການປ່ຽນຜ່ານຈາກຊະມີນາທີ່ຊອບທຳໄປສູ່ເປກາໂມທີ່ບໍ່ຊອບທຳໃນປີ 313, ແລະຈຸດແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານນັ້ນຍັງຊີ້ບອກວ່າຫຼັກໝາຍບອກທາງນັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍ.
ການປິດລ້ອມເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍ ຕາມຄຳຢືນຢັນຂອງພະຍານຫຼາຍປາກ.
ເມື່ອຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍໜຶ່ງແສນສີ່ໝື່ນສີ່ພັນຄົນໄດ້ຮັບການປະທັບຕາໃນເວລາທີ່ລາເມັກເສຍຊີວິດ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຮັບການປະທັບຕາ
ແລະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຢ່າງສົມບູນ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ,
ເພາະວ່າຫຼັກໝາຍບອກທາງອັນທຳອິດຂອງໂຄງສ້າງທາງຄຳພະຍາກອນຂອງການປິດລ້ອມນັ້ນແມ່ນເຄື່ອງໝາຍ.

ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງຈອນ ປາໄລໂອໂລໂກສ ບົ່ງຊີ້ເຖິງຫຼັກໝາຍຂອງອິດສະລາມເມື່ອໂຣມຕາເວັນອອກຖືກອິດສະລາມບັງຄັບໃຫ້ຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດ.
ການປິດລ້ອມແລະການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ເປັນພະຍານສອງປາກຂອງບາບີໂລນແລະໂຣມ. ໄລຍະເວລາໜຶ່ງປີເຄິ່ງຂອງເອເຊກຽນ
ເປັນສັນຍາລັກແທນຊາວລາວດີເກຍຜູ້ທີ່ປະຕິເສດທີ່ຈະເບິ່ງແລະຟັງຂ່າວສານເຕືອນກ່ຽວກັບການຖືກນຳໄປເປັນຊະເລີຍຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ. ສັນຍານຂອງເຊສຕີອຸສເປັນສັນຍາລັກແທນຊາວຟີລາເດນເຟຍທີ່ໜີພົ້ນຈາກກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ.
ສັນຍານທັງສອງນັ້ນກ່າວເຖິງຂ່າວສານຄຳພະຍາກອນພາຍໃນ ເຊັ່ນດຽວກັບເລກ 777 ຂອງລາເມັກ. ບັນທັດຊ້ອນບັນທັດ, ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງຖືກນຳໄປເປັນຊະເລີຍໃນຄາວການປິດລ້ອມສ່ວນອີກກຸ່ມໜຶ່ງໜີພົ້ນຈາກມືຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ.

ການເສຍຊີວິດຂອງ ຈອນ ປາໄລໂອໂລກອສ ເປັນສັນຍາລັກແທນຂ່າວສານທາງຄຳພະຍາກອນດ້ານພາຍນອກໂດຍຊີ້ໃຫ້ເຫັນບົດບາດຂອງສາສະໜາອິດສະລາມຢູ່ທີ່ຫຼັກໝາຍຊຶ່ງບັນດາຜູ້ທີ່ລາເມັກເປັນສັນຍາລັກແທນນັ້ນໄດ້ຮັບການປະທັບຕາ. ບັນດາຜູ້ທີ່ໜີລອດ
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຈັບໃນການປິດລ້ອມ ແລະການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ເນັ້ນຢ້ຳວ່າ
ແມ່ນຢູ່ທີ່ຫຼັກໝາຍອານຟາຂອງໄລຍະເວລາທາງຄຳພະຍາກອນຂອງການປິດລ້ອມນັ້ນເອງທີ່ອຸປະນິໄສປາກົດອອກໃຫ້ເຫັນ. ຄົນສອງກຸ່ມນີ້ມີລາເມັກສອງຄົນເປັນສັນຍາລັກແທນ.
ກຸ່ມໜຶ່ງໃຫ້ຄຳເຕືອນແກ່ແນຊວິລ ແລະອີກກຸ່ມໜຶ່ງປະຕິເສດ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບລາວວ່າ ເຫດສະນັ້ນ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າກາອິນຜູ້ນັ້ນຈະຖືກແກ້ແຄ້ນເປັນເຈັດເທົ່າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຮັດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ເທິງຕົວກາອິນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດທີ່ພົບລາວຂ້າລາວ. ປະຖົມມະການ 4:15.

ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການກະບົດ

ກາອິນໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການກະບົດຂອງຕົນ. ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການກະບົດຂອງລາວນັ້ນ
ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈກັນວ່າເປັນຄຳເຕືອນແກ່ມະນຸດຊາດວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຂ້າກາອິນຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາຈາກພຣະເຈົ້າເປັນເຈັດເທົ່າ. ໃນແງ່ໜຶ່ງ
ເຄື່ອງໝາຍນີ້ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າເປັນການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ການປົກປ້ອງແກ່ກາອິນ ແຕ່ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ເ

ຄື່ອງໝາຍນີ້ສອດຄ່ອງກັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການກະບົດທີ່ເປັນຄຳເຕືອນໃນພຣະທຳເຫຼັ້ມສຸດທ້າຍຂອງພຣະຄຳພີ. ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍໃນພຣະທຳໂອເມກາ ຄືພຣະທຳພຣະນິມິດ
ມີເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການກະບົດຂອງກາອິນໃນພຣະທຳອາລະຟາ ຄືພຣະທຳປະຖົມມະການເປັນແບບເງົາລ່ວງໜ້າ. ຄຳເຕືອນທີ່ແຝງຢູ່ໃນເຄື່ອງໝາຍຂອງກາອິນແມ່ນວ່າ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສະແດງອຸປະນິໄສແບບດຽວກັບກາອິນ ກໍຈະຖືກພຣະເຈົ້າປະຕິເສດ ແລະພິພາກສາເຊັ່ນກັນ. ເຄື່ອງໝາຍທີ່ຢູ່ເທິງກາອິນສອດຄ່ອງກັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ
ແລະຄຳເຕືອນນັ້ນເນັ້ນຢ້ຳຄຳສັ່ງທີ່ຫ້າມເຮັດຕາມການກະບົດຂອງກາອິນໃນການຄາດຕະກຳນ້ອງຊາຍຂອງຕົນຊຶ່ງໃນພຣະທຳພຣະນິມິດໄດ້ຖືກສະແດງເປັນຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ. ການເຮັດຕາມການກະທຳຂອງກາອິນກໍຄືການສ້າງຮູບຈຳລອງຂອງກາອິນ. ກາອິນໄດ້ຮັບການພິພາກສາຂັ້ນບັງຄັບໂທດເປັນເຈັດເທົ່າ
ແລະໃນລຸ້ນທີຫົກນັບຈາກກາອິນ ລາເມັກໄດ້ລະບຸວ່າ ລາວໄດ້ເຮັດບາບຊ້ຳຮອຍບິດາຂອງຕົນແຕ່ການພິພາກສາຂອງລາວຈະເປັນເຈັດຄູນເຈັດສິບເທົ່າ.

ແລະລາເມັກໄດ້ກ່າວແກ່ບັນດາພັນລະຍາຂອງຕົນວ່າ, ອາດາ ແລະ ຊິນລາເອີຍ, ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງຂ້າ; ບັນດາພັນລະຍາຂອງລາເມັກເອີຍ, ຈົ່ງເງີ່ຍຫູຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າ: ເພາະຂ້າໄດ້ຂ້າຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້າບາດເຈັບ, ແລະຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງທີ່ເຮັດຮ້າຍຂ້າ. ຖ້າຈະມີການແກ້ແຄ້ນໃຫ້ກາອິນເຈັດເທົ່າ, ກໍຈະມີການແກ້ແຄ້ນໃຫ້ລາເມັກເຈັດສິບເຈັດເທົ່າຢ່າງແນ່ນອນ.
ປະຖົມມະການ 4:23, 24.

ຂໍ້ພຣະຄຳພີກ່ອນໜ້ານີ້ເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນຈຳນວນພຽງສາມຄັ້ງທີ່ຕົວເລກໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຖືກສະແດງໃນຮູບແບບຂອງການຄູນ. ຄັ້ງສຸດທ້າຍກໍເປັນເຊັ່ນດຽວກັບຄັ້ງທຳອິດ.

ແລ້ວເປໂຕໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ແລະທູນວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຖ້າອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້າພຣະອົງເຮັດບາບຕໍ່ຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງຈະຕ້ອງຍົກໂທດໃຫ້ເຂົາຈັກເທື່ອ? ເຖິງເຈັດເທື່ອບໍ?” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກເຈົ້າວ່າ ເຖິງເຈັດເທື່ອແຕ່ເຖິງເຈັດສິບຄູນເຈັດເທື່ອ.” ມັດທາຍ 18:21, 22.

ເຈັດສິບຄູນເຈັດເທົ່າກັບສີ່ຮ້ອຍເກົ້າສິບ ແລະໃນປະຫວັດສາດສັກສິດມີໄລຍະເວລາສາມໄລຍະ
ທີ່ແຕ່ລະໄລຍະຍາວນານສີ່ຮ້ອຍເກົ້າສິບປີ ແລະແຕ່ລະໄລຍະສະແດງເຖິງໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດສອບ.
ມີໄລຍະເວລາສີ່ຮ້ອຍເກົ້າສິບປີທີ່ສະແດງໄວ້ສຳລັບສະຖານບໍລິສຸດ ສຳລັບບັນດາກະສັດ ແລະສຳລັບໄພ່ພົນ.
ໄລຍະເວລາສຳລັບບັນດາກະສັດເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອຊາອູນໄດ້ຮັບການເຈີມໃນປີ 1097 ກ່ອນ ຄ.ສ.
ແລະສືບຕໍ່ມາຈົນເຖິງການປິດລ້ອມຄັ້ງທຳອິດຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ເມື່ອດານີເອນຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍໃນປີ 607 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດສອບສີ່ຮ້ອຍເກົ້າສິບປີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສຳລັບສະຖານບໍລິສຸດ
ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍພິທີອຸທິດຖວາຍພຣະວິຫານຂອງຊາໂລໂມນໃນປີ 1006 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະ
ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງພິທີອຸທິດຖວາຍພຣະວິຫານໃນສະໄໝຫຼັງການເນລະເທດ ໃນປີ 516 ກ່ອນ ຄ.ສ.
ສຳລັບກອງທັບນັ້ນ ໄລຍະເວລາສີ່ຮ້ອຍເກົ້າສິບປີແມ່ນຕັ້ງແຕ່ປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈົນເຖິງປີ ຄ.ສ. 34.

ຊ່ວງທີ່ເລີ່ມຈາກຂ່າວສານເຕືອນເຖິງການພິພາກສາເຈັດເທົ່າ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງກາອິນ
ໄປຈົນເຖິງເຈັດສິບຄູນເຈັດເທົ່າຂອງລາເມັກສະແດງເຖິງໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດລອງສີ່ຮ້ອຍເກົ້າສິບປີໃນເຊີງສັນຍາລັກ.
ການກະບົດທີ່ເຄື່ອງໝາຍຂອງກາອິນເປັນຕົວແທນນັ້ນ ຖືກສະແດງວ່າທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນເປັນລຳດັບເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບມູນເຫດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ເກີດນ້ຳຖ້ວມໂລກ.

ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດມີຫຼາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກແລະທຸກຄວາມຄິດຄຳນຶງໃນຈິດໃຈຂອງເຂົາກໍມີແຕ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ.

ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເສຍພຣະໄທທີ່ໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະຊົງໂສກເສົ້າໃນພຣະໄທ. ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າເຮົາຈະທຳລາຍລ້າງມະນຸດທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງນັ້ນໃຫ້ສູນສິ້ນໄປຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ; ທັງມະນຸດ ສັດເດຍລະສານ
ສັດເລືອຄານ ແລະນົກໃນອາກາດ; ເພາະເຮົາເສຍໃຈທີ່ໄດ້ສ້າງພວກເຂົາ. ປະຖົມມະການ 6:5–7.

ລາເມັກໃນລຸ້ນທີຫົກຂອງເຊື້ອສາຍກາອິນ
ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຖານະຕົວແທນຂອງກຸ່ມຜູ້ກະບົດທີ່ມີລັກສະນະເດັ່ນຊັດເຊິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບລາເມັກໃນເຊື້ອສາຍຂອງເສດ. ຄຳພະຍານຂອງລາເມັກທັງສອງຄົນຊີ້ເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ:
ຄົນໜຶ່ງຊີ້ເຖິງດ້ວຍການສະແດງຕົວເລກ 490 ແລະອີກຄົນໜຶ່ງຊີ້ເຖິງດ້ວຍການເສຍຊີວິດຂອງຕົນ.
ຄຳພະຍານທັງສອງມີສັນຍາລັກທາງຕົວເລກເຊິ່ງກ່ຽວພັນໂດຍກົງກັບອົງປະກອບສາມສ່ວນຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີໄຊຊະນະ.
ລາເມັກໃນເຊື້ອສາຍຂອງກາອິນສອດຄ່ອງກັບໄລຍະເວລາສາມໄລຍະ ໄລຍະລະ 490 ປີ ສຳລັບບັນດາກະສັດ,
ສະຖານບໍລິສຸດ ແລະກອງທັບ; ສ່ວນລາເມັກໃນເຊື້ອສາຍຂອງເສດມີຕາປະທັບແຫ່ງເລກເຈັດສຳລັບຜູ້ພະຍາກອນ, ປະໂລຫິດ ແລະກະສັດ. ລາເມັກໃນເຊື້ອສາຍຂອງເສດເປັນທູດສະຫວັນອົງທີສອງໃນຈຳນວນທູດສະຫວັນທັງສາມອົງໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບສີ່
ແລະລາເມັກໃນເຊື້ອສາຍຂອງກາອິນເປັນທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ຜູ້ນຳສະເໜີຄຳເຕືອນກ່ຽວກັບສັດຮ້າຍ, ຮູບຈຳລອງຂອງມັນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະຕົວເລກແຫ່ງນາມຂອງມັນ. ພຣະນິມິດບົດທີສິບສີ່, ຂໍ້ 9/11 ລະບຸເຖິງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສາບແຊ່ງຂອງກາອິນ.

ແລະທູດສະຫວັນອົງທີສາມກໍຕິດຕາມພວກເພິ່ນມາ ໂດຍກ່າວດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ
ຖ້າຜູ້ໃດນະມັດສະການສັດຮ້າຍ ແລະຮູບຂອງມັນ ແລະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຫຼືທີ່ມືຂອງຕົນ, ຜູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ດື່ມເຫຼົ້າແວງແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າເຊິ່ງຖອກລົງໃນຈອກແຫ່ງຄວາມກິ້ວຂອງພຣະອົງໂດຍບໍ່ໄດ້ເຈືອຈາງ; ແລະຜູ້ນັ້ນຈະຖືກທໍລະມານດ້ວຍໄຟ
ແລະມາດ ຕໍ່ໜ້າທູດສະຫວັນຜູ້ບໍລິສຸດທັງຫຼາຍ ແລະຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເມສານ້ອຍ: ແລະຄວັນແຫ່ງການທໍລະມານຂອງພວກເຂົາຈະລອຍຂຶ້ນໄປຕະຫຼອດການເປັນນິດ:
ແລະຜູ້ທີ່ນະມັດສະການສັດຮ້າຍ ແລະຮູບຂອງມັນ ກັບທຸກຄົນທີ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຊື່ຂອງມັນ
ຈະບໍ່ມີການພັກຜ່ອນ ບໍ່ວ່າກາງເວັນ ຫຼືກາງຄືນ. ພຣະນິມິດ 14:9–11.

ພຣະນິມິດ 15:2 ລະບຸວ່າ ບັນດາຜູ້ທີ່ລາເມັກໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຊັດເປັນຕົວແທນນັ້ນແມ່ນໃຜ:

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງໜຶ່ງຄ້າຍກັບທະເລແກ້ວທີ່ປະສົມດ້ວຍໄຟ: ແລະເຫັນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະເໜືອສັດຮ້າຍ, ແລະ ເໜືອຮູບຈຳລອງຂອງມັນ, ແລະ
ເໜືອເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນ, ແລະ ເໜືອຕົວເລກຂອງຊື່ມັນ ຢືນຢູ່ເທິງທະເລແກ້ວ ໂດຍຖືພິນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພຣະນິມິດ 15:2.

ລາເມັກໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຊັດເປັນເຄື່ອງໝາຍບົ່ງຊີ້ເຖິງການປິດປະຕູດ້ວຍຄວາມຕາຍຂອງລາວ. ລາເມັກໃນເຊື້ອສາຍຂອງກາອິນເປັນເຄື່ອງໝາຍບົ່ງຊີ້ເຖິງການປິດປະຕູເມື່ອຄົບສີ່ຮ້ອຍເກົ້າສິບປີຂອງໄລຍະເວລາທີ່ໃຫ້ໂອກາດກັບໃຈ. ເຄື່ອງໝາຍຂອງກາອິນເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງມອງວ່າເປັນຄຳເຕືອນໃຫ້ລະວັງອຸປະນິໄສທີ່ສະແດງຄຸນລັກສະນະຫຼັກໃນເຊີງຄຳພະຍາກອນສາມປະການ. ລາວປະຕິເສດທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຕາມການຊີ້ນຳຂອງພຣະເຈົ້າ;
ລາວສະແດງຄວາມໂກດແຄ້ນອັນເກີດຈາກຄວາມອິດສາ ແລະໄດ້ສັງຫານນ້ອງຊາຍຂອງຕົນແລະປະການທີສາມ, ລາວປະຕິເສດທີ່ຈະກັບໃຈ.

ກາອິນໄດ້ລະເມີດພຣະບັນຍັດໃນແຜ່ນສິລາແຜ່ນທຳອິດຂອງພຣະບັນຍັດສິບປະການ
ເຊິ່ງລະບຸເຖິງຄວາມສຳພັນຂອງມະນຸດກັບພຣະເຈົ້າສ່ວນແຜ່ນສິລາແຜ່ນທີສອງລະບຸເຖິງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງມະນຸດກັບມະນຸດ.
ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການກະບົດຂອງລາວບົ່ງຊີ້ວ່າລາວເປັນຜູ້ລະເມີດພຣະບັນຍັດ ໂດຍບໍ່ມີການກັບໃຈ.
ກາອິນແລະລາເມັກບົ່ງຊີ້ເຖິງປະຕູທີ່ປິດລົງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໃນຄາວກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໃນໄວໆນີ້. ເອໂນກ, ເມທູເຊລາ, ລາເມັກ ແລະ ໂນອາ
ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງເຊິ່ງເອໂນກເປັນຕົວແທນ, ການມາເຖິງຂອງລາເມັກໃນຖານະທູດສະຫວັນອົງທີສອງ, ການມາເຖິງຂອງເມທູເຊລາໃນຖານະສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນທີ່ໃຫ້ອຳນາດແກ່ຂ່າວສານຂອງລາເມັກໃນຖານະທູດສະຫວັນອົງທີສອງແລະ ຈາກນັ້ນ ໂນອາໃນຖານະທູດສະຫວັນອົງທີສາມກໍບົ່ງຊີ້ເຖິງປະຕູທີ່ປິດລົງໃນຄາວນ້ຳຖ້ວມໂລກ.

ລາເມັກເສຍຊີວິດຫ້າປີກ່ອນນ້ຳຖ້ວມໂລກ ແລະເຫດການນີ້ບົ່ງຊີ້ເຖິງໄລຍະຫ້າປີໃນເຊີງສັນຍາລັກກ່ອນທີ່ປະຕູຈະປິດລົງໃນວາລະຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວໆນີ້.
ໃນເວລາທີ່ລາເມັກເສຍຊີວິດເມື່ອອາຍຸ 777 ປີນັ້ນເອງ ການປະທັບຕາຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີໄຊຊະນະກໍສຳເລັດລົງ. ຈາກນັ້ນ ເຈັດວັນກ່ອນທີ່ປະຕູນາວາຈະຖືກປິດດ້ວຍອຳນາດເໜືອທຳມະຊາດ ສັດທັງຫຼາຍກໍເລີ່ມເຂົ້າໄປໃນນາວາ.

ວັນທີ່ເມທູເຊລາເສຍຊີວິດແມ່ນວັນທຳອິດໃນເຈັດວັນນັ້ນ. ຄຳເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍກ່ອນປະຕູຈະປິດ
ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ມີສອງດ້ານ ຄື ການປາກົດຕົວຂອງບັນດາສັດໃຫ້ເຫັນກັບຕາ ຄວບຄູ່ກັບການສຳເລັດເປັນຈິງຂອງຄຳພະຍາກອນທີ່ໄດ້ປະກາດມາຕະຫຼອດຊ່ວງຊີວິດຂອງມະນຸດຜູ້ມີອາຍຸຍືນທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຄີຍເສຍຊີວິດ . ຄຳພະຍາກອນນັ້ນແຝງຢູ່ໃນຊື່ຂອງເມທູເຊລາ ເຊິ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ ‘ເມື່ອລາວເສຍຊີວິດ ສິ່ງນັ້ນຈະມາເຖິງ.’

ຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍສຳລັບມະນຸດຊາດຈຳເປັນຕ້ອງເປັນຂ່າວສານທີ່ມີສອງສ່ວນຕາມຄຳພະຍາກອນດັ່ງທີ່ສະແດງອອກຜ່ານໄລຍະເຈັດມື້ທີ່ບັນດາສັດເຄື່ອນຍ້າຍ ເຊິ່ງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການເສຍຊີວິດຂອງເມທູເສລາອັນເປັນການສຳເລັດເປັນຈິງຂອງຄຳພະຍາກອນຂອງເອໂນກ ທີ່ໄດ້ປະກາດໄວ້ຜ່ານຊື່ຂອງບຸດຊາຍຂອງທ່ານ.
ໄລຍະເຈັດມື້ແຫ່ງການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງບັນດາສັດຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຂ່າວສານທີ່ມີສອງສ່ວນ ຄື
ການເສຍຊີວິດຂອງເມທູເສລາ ແລະບັນດາສັດທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍນັ້ນແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.
ພຣະເຢຊູຊົງຍົກເອົາເບື້ອງຕົ້ນມາສະແດງໃຫ້ເຫັນບັ້ນປາຍສະເໝີ ແລະໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ
ທູດສະຫວັນອົງທີສາມໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບແປດ ມີສຽງທີສອງໃນຂໍ້ທີສີ່ເຂົ້າຮ່ວມດ້ວຍເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ.
ຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍຖືກນຳສະເໜີເປັນຂ່າວສານທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກສະເໝີ ດັ່ງທີ່ສະແດງອອກຜ່ານຄວາມສຳພັນທາງຄຳພະຍາກອນລະຫວ່າງບັນດາຄຣິສຕະຈັກກັບບັນດາຕາປະທັບໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ. ຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນພຣະທຳດານີເອນ ບົດທີສິບເອັດແມ່ນຂ່າວສານຂອງທິດເໜືອແລະທິດຕາເວັນອອກ. ເມທູເສລາແລະບັນດາສັດທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍເປັນຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ມີສອງສ່ວນໃນສະໄໝຂອງໂນອາ.

ການຕາຍຂອງລາເມັກທີ່ມີເລກ 777 ເປັນເຄື່ອງໝາຍ ສອດຄ່ອງກັບຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປິດລ້ອມເມື່ອພັນລະຍາຂອງເອເຊກຽນເສຍຊີວິດ. ໃນຈຸດນັ້ນເອງ ບັນດາຜູ້ສັດຊື່ ເຊິ່ງມີເຊື້ອສາຍຂອງເຊັດເປັນຕົວແທນໄດ້ຮັບການປະທັບຕາ ແລະໃນຈຸດນັ້ນເອງເຊັ່ນກັນ ບັນດາຜູ້ທີ່ມີເຊື້ອສາຍຂອງກາອິນເປັນຕົວແທນໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍ. ເອໂນກເປັນຄົນລຸ້ນທີເຈັດນັບຈາກອາດາມ
ແລະລາວເປັນຕົວແທນຂອງຫຼັກໝາຍອາລະຟາໃນໄລຍະໜຶ່ງເຊິ່ງສິ້ນສຸດລົງໂດຍມີເລກແປດເປັນສັນຍາລັກແທນທັງຄົນລຸ້ນສຸດທ້າຍແລະຄົນລຸ້ນທຳອິດ.
ລາເມັກທັງສອງຄົນຊີ້ບອກເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບ ແລະການຕາຍຂອງລາເມັກເປັນສັນຍາລັກແທນປະຕູແຫ່ງໄລຍະການທົດສອບທີ່ປິດລົງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປິດລ້ອມ.

ເອໂນກເປັນອາລະຟາຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ແລະຕາມຄວາມຈຳເປັນທາງຄຳພະຍາກອນລາວຈຶ່ງຕ້ອງຊີ້ບອກເຖິງໂອເມກາຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.
ໂອເມການັ້ນມີຈິດວິນຍານທັງແປດທີ່ໄດ້ຈາກໂລກເກົ່າໄປສູ່ໂລກໃໝ່ໂດຍບໍ່ໄດ້ລິ້ມລົດຄວາມຕາຍ ເປັນຕົວແທນ. ເອໂນກ ແລະຈິດວິນຍານທັງແປດນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຕາຍກ່ອນທີ່ຈະໄປເຖິງແຜ່ນດິນໂລກໃໝ່.
ໂລກເກົ່າໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນຊ່ວງເຈັດວັນແຫ່ງການອົບພະຍົບຂອງສັດແລະໂລກໃໝ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍເຈັດວັນທີ່ບໍ່ມີຝົນຕົກ. ຈາກນັ້ນ ນັບແຕ່ວັນທີ 17 ເປັນຕົ້ນໄປ
ກໍມີແຕ່ຝົນຕົກຕະຫຼອດຫ້າເດືອນ ຈົນກະທັ່ງພຣະເຈົ້າຊົງຢັບຢັ້ງຝົນໄວ້ເມື່ອສິ້ນສຸດຫ້າເດືອນນັ້ນໃນວັນທີສິບເຈັດ.

ຫ້າເດືອນ

ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີເກົ້າ ມີພະຍານສອງປະການທີ່ຢືນຢັນໄລຍະຫ້າເດືອນແລະໃນບົດນີ້ມີຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາສາມປະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໄລຍະຫ້າເດືອນທຳອິດມີລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ທີຫ້າ; ໄລຍະຫ້າເດືອນທີສອງຢູ່ໃນຂໍ້ທີສິບແລະໄລຍະສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບເອັດປີແລະສິບຫ້າວັນຢູ່ໃນຂໍ້ທີສິບຫ້າ. ຂໍ້ທີ 5, 10 ແລະ 15
ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາຂອງອິດສະລາມໂດຍມີພະຍານສອງປະການທີ່ຢືນຢັນໄລຍະຫ້າເດືອນຢູ່ໃນຕອນຕົ້ນຂອງໄລຍະເວລາຕາມຄຳພະຍາກອນ. ທັງຂໍ້ທີ 5 ແລະ 10 ຕ່າງກໍລະບຸໄລຍະຫ້າເດືອນ ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອທຽບບັນທັດຕໍ່ບັນທັດຂໍ້ທີຫ້າແລະຂໍ້ທີສິບຈຶ່ງບວກກັນໄດ້ສິບຫ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ໄລຍະຫ້າເດືອນທຳອິດຈຶ່ງເປັນ 15
ແລະໄລຍະສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບເອັດປີແລະສິບຫ້າວັນກໍມີລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 15. ລຳດັບແລະໂຄງສ້າງຂອງຂໍ້ທີ 5, 10 ແລະ 15 ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເລກສິບຫ້າສອງຕົວ ແລະໃນສອງຂໍ້ທຳອິດທີ່ບວກກັນໄດ້ສິບຫ້ານັ້ນ
ມີຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາສອງປະການ ເຊິ່ງແຕ່ລະປະການມີໄລຍະເວລາໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີ.

ຂໍ້ທີສິບຫ້າລະບຸຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບເອັດປີກັບສິບຫ້າມື້.
ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຖັກທໍຕົວເລກສິບຫ້າເຂົ້າໄວ້ໃນສາມຂໍ້ ແລະ
ໂດຍຊົງໃຊ້ໄລຍະເວລາຕາມຄຳພະຍາກອນທີ່ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ເຫຼົ່ານັ້ນເອງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຈຳແນກຕົວເລກ 15 ທີ່ສະແດງອອກໂດຍການນຳເລກຂໍ້ທີຫ້າກັບເລກຂໍ້ທີສິບມາບວກກັນ
ເພື່ອໃຫ້ເກີດຕົວເລກສິບຫ້າຊ້ຳກັນສອງເທື່ອ ເມື່ອຈັດວາງໃຫ້ກົງກັບຂໍ້ທີສິບຫ້າ. ຈາກນັ້ນພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງລົງທ້າຍຄຳພະຍາກອນທັງສາມທີ່ເຊື່ອມໂຍງເຖິງກັນດ້ວຍສິບຫ້າມື້.

ກຸນແຈໃນການເຂົ້າໃຈບົດນີ້ແມ່ນການຮົບທີ່ນີນາເວໃນປີ 627 ແລະ ຫ້າປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 632
ກໍແມ່ນການເສຍຊີວິດຂອງມູຮຳມັດ ອັນເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນໄລຍະຫ້າເດືອນຄັ້ງທຳອິດ.
ສິບປີຫຼັງຈາກມູຮຳມັດເສຍຊີວິດ ກອງທັບທັງຫຼາຍຂອງເປີເຊຍກໍຖືກທຳລາຍ
ສອດຄ່ອງກັບຄຳທຳນາຍຂອງມູຮຳມັດທີ່ວ່າ ອຳນາດທັງສອງ ຄື ເປີເຊຍ ແລະ ໂຣມຕ່າງກໍຈະຖືກປາບໃຫ້ພ່າຍແພ້. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະນິມິດ ບົດທີ 9
ຈຶ່ງເລີ່ມລຳດັບເຫດການທາງປະຫວັດສາດຈາກການຮົບທີ່ນີນາເວ ລະຫວ່າງເປີເຊຍກັບໂຣມ. ຈາກນັ້ນ ຫ້າປີຕໍ່ມາມູຮຳມັດກໍເສຍຊີວິດ ຈຶ່ງເປັນການເລີ່ມຕົ້ນໄລຍະໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີຂອງຂໍ້ທີ 5. ສິບປີຕໍ່ມາ
ເປີເຊຍກໍຖືກປາບໃຫ້ພ່າຍແພ້ໃນການຮົບທີ່ນາຮາວັນ ໃນປີ 642. ອິດສະລາມເອີ້ນການຮົບທີ່ນາຮາວັນວ່າ “ໄຊຊະນະແຫ່ງໄຊຊະນະທັງປວງ.” ສິບຫ້າປີທຳອິດຂອງພຣະນິມິດ ບົດທີ 9 ສະແດງເຖິງໄລຍະຫ້າປີແລ້ວຕາມດ້ວຍສິບປີ. ຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາອັນສຸດທ້າຍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840. ສິບວັນກ່ອນເຫດການນັ້ນ ໂຈໄຊອາ ລິດ ໄດ້ຕີພິມຄຳທຳນາຍສະບັບປັບປຸງຂອງຕົນກ່ຽວກັບການສິ້ນສຸດຂອງຄວາມເປັນໃຫຍ່ຂອງອອດໂຕມັນ. ສິບຫ້າວັນສຸດທ້າຍຂອງອິດສະລາມໃນພຣະນິມິດບົດທີ 9 ຖືກແບ່ງໂດຍຜົນງານຂອງໂຈໄຊອາ ລິດ ອອກເປັນຫ້າວັນ ແລ້ວຕາມດ້ວຍສິບວັນເພາະພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຕອນເລີ່ມຕົ້ນເພື່ອອະທິບາຍໃຫ້ເຫັນຕອນສຸດທ້າຍຢູ່ສະເໝີ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ກ່າວເຖິງເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.